

یسوع امام بیلاطس و هیروُدس

¹ قَفَامَ كُلِّ جُمْهُورِهِمْ وَجَاءُوا بِهِ إِلَى بِيلاطُسَ. ² وَابْتَدَأُوا يَسْتَكُونُ عَلَيْهِ قَائِلِينَ: إِنَّا وَحَدَّثْنَا هَذَا بُعْسِيْدُ الْأُمَّةِ وَبِمَتَّعَ أَنْ تُعْطَى جِزْيَةٌ لِقَيْصَرَ قَائِلًا: إِنَّهُ هُوَ مَسِيحُ مَلِكٍ. ³ فَسَأَلَهُ بِيلاطُسُ قَائِلًا: أَنْتَ مَلِكُ الْيَهُودِ؟ فَأَجَابَهُ وَقَالَ: أَنْتَ تَقُولُ. ⁴ فَقَالَ بِيلاطُسُ لِرُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ وَالْجُمُوعِ: إِنِّي لَا أَحْدُ عَلَيَّ فِي هَذَا الْإِسْتِئْثَانِ. ⁵ فَكَانُوا يُسَدِّدُونَ قَائِلِينَ: إِنَّهُ يُهَيِّجُ الشَّعْبَ وَهُوَ يَعْلَمُ فِي كُلِّ الْيَهُودِيَّةِ مُبَدَّنًا مِنَ الْجَلِيلِ إِلَى هُنَا. فَلَمَّا سَمِعَ بِيلاطُسُ ذِكْرَ الْجَلِيلِ سَأَلَ: هَلِ الرَّجُلُ جَلِيلِيٌّ؟ ⁷ وَحِينَ عَلِمَ أَنَّهُ مِنْ سُلْطَنَةِ هِيْرُودُسَ أَرْسَلَهُ إِلَى هِيْرُودُسَ إِذْ كَانَ هُوَ أَيْضًا تِلْكَ الْأَيَّامَ فِي أَوْرُشَلِيمَ.

⁸ وَأَمَّا هِيْرُودُسُ فَلَمَّا رَأَى يَسُوعَ قَرَحَ جِدًّا لِأَنَّهُ كَانَ يُرِيدُ مِنْ رَمَانٍ طَوِيلٍ أَنْ يَرَاهُ لِسَمَاعِهِ عَنَّهُ أَشْيَاءَ كَثِيرَةً وَتَرَجَّى أَنْ يَرَاهُ يَصْنَعُ آيَةً. ⁹ وَسَأَلَهُ بِكَلَامٍ كَثِيرٍ فَلَمْ يُجِبْهُ بِشَيْءٍ. ¹⁰ وَوَقَفَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالْكَتَبَةُ يَسْتَكُونُ عَلَيْهِ يَاسْتَبِدِّانَ. ¹¹ فَاحْتَقَرَهُ هِيْرُودُسُ مَعَ عَسْكَرِهِ وَاسْتَهْزَأَ بِهِ وَأَلْبَسَهُ لِبَاسًا لَامِعًا وَرَدَّهُ إِلَى بِيلاطُسَ. ¹² فَصَارَ بِيلاطُسُ وَهِيْرُودُسُ صَدِيقَيْنِ مَعَ بَعْضِهِمَا فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ لِأَنَّهُمَا كَانَا مِنْ قَبْلُ فِي عَدَاوَةٍ بَيْنَهُمَا.

بيلاطس يحكم على يسوع

¹³ فَدَعَا بِيلاطُسُ رُؤَسَاءَ الْكَهَنَةِ وَالْعُظَمَاءَ وَالشَّعْبَ ¹⁴ وَقَالَ لَهُمْ: قَدْ قَدَّمْتُمْ إِلَيَّ هَذَا الْإِنْسَانَ كَمَنْ يُبْعِيْدُ الشَّعْبَ، وَهِيَ أَنَا قَدْ فَحَصْتُ قُدَّامَكُمْ وَلَمْ أَحْدُ فِي هَذَا الْإِنْسَانِ عَلَيَّ مِمَّا تَسْتَكُونُ بِهِ عَلَيْهِ. ¹⁵ وَلَا هِيْرُودُسُ أَيْضًا، لِأَنِّي أَرْسَلْتُكُمْ إِلَيْهِ، وَهِيَ لَا شَيْءَ يَسْتَجِجُ الْمَوْتِ صُنِعَ مِنْهُ. ¹⁶ فَأَنَا أُوَدِّبُهُ وَأُطْلِقُهُ. ¹⁷ وَكَانَ مُضْطَرًّا أَنْ يُطْلَقَ لَهُمْ كُلُّ عِيْدٍ وَاجِدًا. ¹⁸ فَصَرَّخُوا بِجَمْلَتِهِمْ قَائِلِينَ: خُذْ هَذَا وَأُطْلِقْ لَنَا بَارْتَابَسَ. ¹⁹ وَذَلِكَ كَانَ قَدْ طَرِحَ فِي السَّجْنِ لِأَجْلِ فِتْنَةٍ حَدَثَتْ فِي الْمَدِينَةِ وَقَتْلٍ. ²⁰ فَتَادَاهُمْ أَيْضًا بِيلاطُسُ وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يُطْلِقَ يَسُوعَ. ²¹ فَصَرَّخُوا قَائِلِينَ: اضْلِبْهُ، اضْلِبْهُ. ²² فَقَالَ لَهُمْ تَالِيَةً: فَأَيُّ شَيْءٍ عَمِلَ هَذَا؟ إِنِّي لَمْ أَحْدُ فِيهِ عَلَيَّ لِلْمَوْتِ، فَأَنَا أُوَدِّبُهُ وَأُطْلِقُهُ. ²³ فَكَانُوا يَلْجُونَ بِأَصْوَاتٍ عَظِيمَةٍ طَالِبِينَ أَنْ يُضَلَّبَ. فَقَوَّبَتْ أَصْوَاتُهُمْ وَأَصْوَاتُ رُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ. ²⁴ فَحَكَمَ بِيلاطُسُ أَنْ تَكُونَ طَلَبَتُهُمْ. ²⁵ فَاطْلَقَ لَهُمْ الَّذِي طَرِحَ فِي السَّجْنِ لِأَجْلِ فِتْنَةٍ وَقَتْلٍ، الَّذِي طَلَبُوهُ، وَأَسْلَمَ يَسُوعَ لِمَشِيئَتِهِمْ.

الطريق الى الصلب

عيسى در حضور بيلاطس

¹ پس تمام جماعت ایشان برخاسته، او را نزد بيلاطس بردند. ² و شکایت بر او آغاز نموده، گفتند: این شخص را یافته‌ایم که قوم را گمراه می‌کند و از جزیه دادن به قیصر منع می‌نماید و می‌گوید که خود مسیح و پادشاه است. ³ پس بيلاطس از او پرسیده، گفت: آیا تو پادشاه یهود هستی؟ او در جواب وی گفت: تو می‌گویی. ⁴ آنگاه بيلاطس به رؤسای کهنه و جمیع قوم گفت که: در این شخص هیچ عیبی نمی‌یابم. ⁵ ایشان شدت نموده، گفتند: که قوم را می‌شوراند و در تمام یهودیه از جلیل گرفته تا به اینجا تعلیم می‌دهد.

عيسى در حضور هيروديس

⁶ چون بيلاطس نام جلیل را شنید: پرسید که آیا این مرد جلیلی است؟ ⁷ و چون مطلع شد که از ولایت هیرودیس است او را نزد وی فرستاد، چونکه هیرودیس در آن ایام در اورشلیم بود.

⁸ اما هیرودیس چون عیسی را دید، بغایت شاد گردید زیرا که مدت مدیدی بود می‌خواست او را ببیند چونکه شهرت او را بسیار شنیده بود و مترصد می‌بود که معجزه‌های از او ببیند. ⁹ پس چیزهای بسیار از وی پرسید لیکن او به وی هیچ جواب نداد. ¹⁰ و رؤسای کهنه و کاتبان حاضر شده، به شدت تمام بر وی شکایت می‌نمودند. ¹¹ پس هیرودیس با لشکریان خود او را افتضاح نموده و استهزا کرده، لباس فاخر بر او پوشانید و نزد بيلاطس او را باز فرستاد. ¹² و در همان روز بيلاطس و هیرودیس با یکدیگر مصالحه کردند، زیرا قبل از آن در میانشان عداوتی بود.

حكم اعدام عيسى

¹³ پس بيلاطس رؤسای کهنه و سرداران و قوم را خوانده، ¹⁴ به ایشان گفت: این مرد را نزد من آورید که قوم را می‌شوراند. الحال من او را در حضور شما امتحان کردم و از آنچه بر او ادعا می‌کنید اثری نیافتم. ¹⁵ و نه هیرودیس هم زیرا که شما را نزد او فرستادم و اینک، هیچ عمل مستوجب قتل از او صادر نشده است. ¹⁶ پس او را تنبیه نموده، رها خواهم کرد. ¹⁷ زیرا او را لازم بود که هر عیدی کسی را برای ایشان آزاد کند. ¹⁸ آنگاه همه فریاد کرده، گفتند: او را هلاک کن و بارتابا را رها فرما. ¹⁹ و او شخصی

بود که به سبب شورش و قتل‌ی که در شهر واقع شده بود، در زندان افکنده شده بود.²⁰ باز پیلطس ندا کرده، خواست که عیسی را رها کند.²¹ لیکن ایشان فریاد زده گفتند: او را مصلوب کن، مصلوب کن.²² بار سوم به ایشان گفت، چرا؟ چه بدی کرده است؟ من در او هیچ عیلت قتل نیافتم. پس او را تأذیب کرده رها می‌کنم.²³ اما ایشان به صداهای بلند مبالغه نموده، خواستند که مصلوب شود و آوازهای ایشان و رؤسای کهنه غالب آمد.²⁴ پس پیلطس فرمود که برحسب خواهش ایشان بشود.²⁵ و آن کس را که به سبب شورش و قتل در زندان حبس بود که خواستند، رها کرد و عیسی را به خواهش ایشان سپرد.

روی صلیب

²⁶ و چون او را می‌بردند، شمعون قیروانی را که از صحرا می‌آمد مجبور ساخته، صلیب را بر او گذاردند تا از عقب عیسی ببرد.²⁷ و گروهی بسیار از قوم و زانی که سینه می‌زدند و برای او ماتم می‌گرفتند، در عقب او افتادند.²⁸ آنگاه عیسی به سوی آن زنان روی گردانیده، گفت: ای دختران اورشلیم، برای من گریه نکنید، بلکه بجهت خود و اولاد خود ماتم کنید.²⁹ زیرا اینک، ایامی می‌آید که در آنها خواهند گفت: خوشبحال نازادگان و رحمهایی که بار نیاوردند و پستانهایی که شیر ندادند.³⁰ و در آن هنگام به کوه‌ها خواهند گفت که: شیر ما بیفتید، و به تلها که: ما را پنهان کنید.³¹ زیرا اگر این کارها را به چوب تر کردند، به چوب خشک چه خواهد شد؟³² و دو نفر دیگر را که خطاکار بودند نیز آوردند تا ایشان را با او بکشند.

عیسی بر صلیب و مرگ او

³³ و چون به موضعی که آن را کاسه سر می‌گویند رسیدند، او را در آنجا با آن دو خطاکار، یکی بر طرف راست و دیگری بر چپ او مصلوب کردند.³⁴ عیسی گفت: ای پدر، اینها را ببامرز، زیرا که نمی‌دانند چه می‌کنند. پس جامه‌های او را تقسیم کردند و قرعه افکندند.

³⁵ و گروهی به تماشا ایستاده بودند. و بزرگان نیز تمسخرکنان با ایشان می‌گفتند: دیگران را نجات داد. پس اگر او مسیح و برگزیده خدا می‌باشد خود را بربانند.³⁶ و سپاهیان نیز او را استهزا می‌کردند و آمده،

²⁶ وَلَمَّا مَضَوْا بِهِ أَمْسَكُوا سِمْعَانَ، رَجُلًا قَيْرًا وَيَهُوَّيَّا كَانَ آتِيًا مِنَ الْخَفْلِ، وَوَضَعُوا عَلَيْهِ الصَّلِيبَ لِيَحْمِلَهُ خَلْفَ يَسُوعَ. ²⁷ وَبِعَهُ جُمُوعٌ كَثِيرٌ مِنَ الشَّعْبِ، وَالنِّسَاءِ اللَّوَاتِي كُنَّ يَلْطَمْنَ أَيْضًا وَبَنَحْنَ عَلَيْهِ. ²⁸ فَاتَّقَتْ إِلَيْهِنَّ يَسُوعُ وَقَالَ: يَا بَنَاتِ أَوْرُسَلِيمَ، لَا تَبْكِينَ عَلَيَّ بَلْ ابْكِينَ عَلَيَّ أَنْفُسِكُنَّ وَعَلَيَّ أَوْلَادِكُنَّ. ²⁹ لِأَنَّهُ هُوَذَا أَيَّامٌ تَأْتِي يَقُولُونَ فِيهَا: طوبى لِلْعَوَاقِرِ وَالْبُطُونِ الَّتِي لَمْ تَلِدْ وَالنَّوْدِيَّ الَّتِي لَمْ تُرْضِعْ. ³⁰ حِينَئِذٍ يَبْتَدِئُونَ يَقُولُونَ لِلْجِبَالِ: اسْقِطِي عَلَيْنَا، وَلَاكَامٍ: عَطِينَا. ³¹ لِأَنَّهُ إِنْ كَانُوا بِالْعَوْدِ الرَّطْبِ يَفْعَلُونَ هَذَا فَمَاذَا يَكُونُ بِالْيَأْسِ. ³² وَجَاءُوا أَيْضًا بِأَيُّنٍ آخَرِينَ مُذْبِيهِنَ لِيُقْتَلَ مَعَهُ.

صلب یسوع

³³ وَلَمَّا مَضَوْا بِهِ إِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي بُدِعَى جُمُوعَةً صَلَبُوهُ هُنَاكَ مَعَ الْمُذْبِيهِينَ، وَاحِدًا عَنْ يَمِينِهِ وَالْآخَرَ عَنْ بَسَارِهِ. ³⁴ فَقَالَ يَسُوعُ: يَا أَبَتَاهُ، اغْفِرْ لَهُمْ لِأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ مَاذَا يَفْعَلُونَ. وَإِذْ افْتَسَمُوا نِيَابَهُ اقْتَرَعُوا عَلَيْهَا. ³⁵ وَكَانَ الشَّعْبُ وَاقْفِينَ يَبْطُرُونَ، وَالرَّؤُسَاءُ أَيْضًا مَعَهُمْ يَسْخَرُونَ بِهِ قَائِلِينَ: خَلِّصَ آخَرِينَ، فَلْيُخَلِّصْ نَفْسَهُ إِنْ كَانَ هُوَ الْمَسِيحُ مُخْتَارَ اللَّهِ. ³⁶ وَالْجُنْدُ أَيْضًا اسْتَهْزَؤُوا بِهِ وَهُمْ يَأْتُونَ وَيُقَدِّمُونَ لَهُ خَلًّا قَائِلِينَ: إِنْ كُنْتَ أَنْتَ مَلِكُ الْيَهُودِ فَخَلِّصْ نَفْسَكَ؟ ³⁷ وَكَانَ عُثْوَانُ مَكْتُوبٌ فَوْقَهُ بِأَحْرَفٍ يُونَانِيَّةٍ وَرُومَانِيَّةٍ وَعِبْرَانِيَّةٍ: هَذَا هُوَ مَلِكُ الْيَهُودِ. ³⁹ وَكَانَ وَاحِدٌ مِنَ الْمُذْبِيهِينَ الْمُعَلَّقِينَ يُجَدِّفُ عَلَيْهِ قَائِلًا: إِنْ كُنْتَ أَنْتَ الْمَسِيحُ، فَخَلِّصْ نَفْسَكَ وَإِيَّانَا. ⁴⁰ فَجَابَ الْآخَرُ وَانْتَهَرَهُ قَائِلًا: أَوْلَا أَنْتَ تَخَافُ اللَّهَ إِذْ أَنْتَ تَحْتُ هَذَا الْحُكْمِ بَعِيْنِهِ. ⁴¹ أَمَّا تَحْنُ فَيَعْدِلُ لِأَنَّكَ تَتَأَلَّأُ اسْتِخْقَاقًا مَا فَعَلْنَا، وَأَمَّا هَذَا فَلَمْ يَفْعَلْ شَيْئًا لَيْسَ فِي مَحَلِّهِ. ⁴² ثُمَّ قَالَ لِيَسُوعَ: اذْكُرْنِي، يَا رَبُّ، مَتَى جُنْتُ فِي مَلَكُوتِكَ. ⁴³ فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: الْحَقُّ أَقُولُ لَكَ: إِنَّكَ الْيَوْمَ تَكُونُ مَعِي فِي الْجَزْدِوَسِ.

موت یسوع

⁴⁴ وَكَانَ تَحْتُ السَّاعَةِ السَّادِسَةِ، فَكَاتَتْ ظِلْمَةٌ عَلَى الْأَرْضِ كُلِّهَا إِلَى السَّاعَةِ الثَّامِنَةِ. ⁴⁵ وَأَظْلَمَتِ الشَّمْسُ وَأَنْشَقَّ جِجَابُ الْأَهْكَالِ مِنْ وَسْطِهِ. ⁴⁶ وَوَادَى يَسُوعُ يَصُوتٌ عَظِيمٌ وَقَالَ: يَا أَبَتَاهُ، فِي يَدَيْكَ أَسْتَوْدِعُ رُوحِي. وَلَمَّا قَالَ هَذَا أَسْلَمَ الرُّوحَ. ⁴⁷ فَلَمَّا رَأَى قَائِدُ الْمِئَةِ مَا كَانَ مَجْدَ اللَّهِ قَائِلًا: بِالْحَقِيقَةِ كَانَ هَذَا الْإِنْسَانُ بَارًّا. ⁴⁸ وَكُلُّ الْجُمُوعِ الَّذِينَ كَانُوا مُجْتَمِعِينَ لِهَذَا الْمُنْطَرِ لَمَّا أَبْصَرُوا

او را سرکه می‌دادند،³⁷ و می‌گفتند: اگر تو پادشاه یهود هستی خود را نجات ده.³⁸ و بر سر او تقصیرنامه‌ای نوشتند به خط یونانی و رومی و عبرانی که: این است پادشاه یهود.³⁹ و یکی از آن دو خطاکار مصلوب بر وی کفر گفت که: اگر تو مسیح هستی خود را و ما را برهان.⁴⁰ اما آن دیگری جواب داده، او را نهیب کرد و گفت: مگر تو از خدا نمی‌ترسی؟ چونکه تو نیز زیر همین حکمی.⁴¹ و اما ما به انصاف، چونکه جزای اعمال خود را یافته‌ایم، لیکن این شخص هیچ‌کار بیجا نکرده است.⁴² پس به عیسی گفت: ای خداوند، مرا به یاد آور هنگامی که به ملکوت خود آبی.⁴³ عیسی به وی گفت: هرآینه به تو می‌گویم: امروز با من در فردوس خواهی بود.

⁴⁴ و تخمیناً از ساعت ششم تا ساعت نهم، ظلمت تمام روی زمین را فرو گرفت.⁴⁵ و خورشید تاریک گشت و پرده قدس از میان بشکافت.⁴⁶ و عیسی به آواز بلند صدا زده، گفت: ای پدر، به دستهای تو روح خود را می‌سپارم. این را بگفت و جان را تسلیم نمود.⁴⁷ اما یوزباشی چون این ماجرا را دید، خدا را تمجید کرده، گفت: در حقیقت، این مرد صالح بود.⁴⁸ و تمامی گروه که برای این تماشا جمع شده بودند چون این وقایع را دیدند، سینه زنان برگشتند.⁴⁹ و جمیع آشنایان او از دور ایستاده بودند، با زنانی که از جلیل او را متابعت کرده بودند تا این امور را ببینند.

دفن عیسی

⁵⁰ و اینک، یوسف نامی از اهل شورا که مرد نیکو و صالح بود،⁵¹ که در رأی و عمل ایشان مشارکت نداشت و از اهل رامه، بلدی از بلاد یهود بود و انتظار ملکوت خدا را می‌کشید،⁵² نزدیک پیلاتس آمده، جسد عیسی را طلب نمود.⁵³ پس آن را پایین آورده، در کتان پیچید و در قبری که از سنگ تراشیده بود و هیچ‌کس ابدأ در آن دفن نشده بود سپرد.⁵⁴ و آن روز تهیه بود و سببت نزدیک می‌شد.⁵⁵ و زنانی که در عقب او از جلیل آمده بودند، از پی او رفتند و قبر و چگونگی گذاشته شدن بدن او را دیدند.⁵⁶ پس برگشته، حنوط و عطریات مهیا ساختند و روز سببت را به حسب حکم آرام گرفتند.

مَا كَانَ رَجَعُوا وَهُمْ يَقْرَعُونَ صُدُورَهُمْ. وَكَانَ جَمِيعٌ مَعَارِفِهِ وَنِسَاءً كُنَّ قَدْ تَبِعْنَهُ مِنَ الْجَلِيلِ وَاقِفِينَ مِنْ بَعِيدٍ يَنْظُرُونَ ذَلِكَ.

دفن یسوع

⁵⁰ وَإِذَا رَجُلٌ اسْمُهُ يُوسُفُ، وَكَانَ مُشْبِرًا وَرَجُلًا صَالِحًا بَارًّا، هَذَا لَمْ يَكُنْ مُوَافِقًا لِرَأْيِهِمْ وَعَمَلِهِمْ، وَهُوَ مِنَ الرَّامَةِ مَدِينَةِ الْيَهُودِ، وَكَانَ هُوَ أَيْضًا يَنْتَظِرُ مَلَكُوتَ اللَّهِ، هَذَا تَقَدَّمَ إِلَى بِيلاطُسَ وَطَلَبَ جَسَدَ يَسُوعَ. ⁵³ وَأَتْرَلَهُ وَلَقَّهٗ يَكْتَانٍ وَوَضَعَهُ فِي قَبْرِ مَنْحُوتٍ حَيْثُ لَمْ يَكُنْ أَحَدٌ وُضِعَ قَطًّا. ⁵⁴ وَكَانَ يَوْمَ الْإِسْتِعْدَادِ وَالسَّبْتِ يَلُوحٌ. ⁵⁵ وَتَبِعَتْهُ نِسَاءٌ كُنَّ قَدْ أَتَيْنَ مَعَهُ مِنَ الْجَلِيلِ وَتَطَرَّنَ الْقَبْرَ وَكَيْفَ وُضِعَ جَسَدُهُ. ⁵⁶ فَارْجَعْنَ وَأَعَدَدْنَ حَنُوطًا وَأَطْيَابًا، وَفِي السَّبْتِ اسْتَرَحْنَ حَسَبَ الْوَصِيَّةِ.